בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **ו'** ב**אב**, תשס"ב (**15** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"**צעד קטן לאדם, צעד ענק לאנושות**" – במלים אלה סיכם ניל ארמסטרונג, מפקד 'אפולו 11', את הרגע ההיסטורי. האדם הראשון נחת היום, ב-**ו'** ב**אב** – לפני 33 שנה, בשנת תשכ"ט(1969-5729) – על אדמת הירח: נחיתת אדם הראשונה על גוף שמימי כלשהו.

~~~

<u>"הסנהדרין של נפוליאון"</u> ["דברי ימי עם עולם" - המשך]

(האמת, שלא שמתי לב שאתמול היה 'יום בסטיליה'. בדרך כלל, אין אנו מתייחסים ב'דף' לתאריך הלועזי. אך אין בי ספק ש'לא מקרה' הוא שגם יום זה – שתאריך העברי שלו אז בשנת 1789, כ' בתמוז היה – חל באותה תקופה שהעם היהודי חש על בשרו יותר מבכל מועד אחר בשנה, את אובדן הריבונות שלו. והנה, בעניינה של הסנהדרין של נפוליאון, רואים התרחקות מתחושת הקשר עם המולדת, עם ארץ-ישראל. חז"ל מלמדים אותנו שחלק מהמרות של גלות, היא שאין אנו חשים שהיא גלות. בעצם, אפשר לשאול שאלה: כמה פעמים נחרב בית המקדש...?)

רק פעם אחת קמו על רגליהם והריעו. ... ראש האסיפה, פורטאדו, אמר בתשובתו על נאומו הקשה של מולי, שהאסיפה נכונה בכל לב לסייע להגשמת "מחשבותיו הנדיבות" של הקיסר, והוא רואה בזה תחבולה "לבטל בה לא שגיאה אחת ולדחות לא דעה משובשת אחת בלבד." נבחרה ועדה מיוחדת של 12 חברים לעריכת תשובות על השאלות, ובישיבתה של היום ה 4 באוגוסט (כ' באב) 1806, התחילה האסיפה לדון בהן. {ההמשך, בע"ה, יבוא..}

~~~

<u>לקראת תשעה באב...:</u>

יום תשעה באב (ביום ה' הקרוב) – יום האבל הלאומי – מביע יותר מכל את זכר החורבן. ראשית הגלות ופרקי הייסורים של גלויות ישראל לדורותיהם – כולם פועל-יוצא של יום מר זה. חטא העגל, שאירע ביום י"ז בתמוז, וחטא המרגלים (הם חזרו למחנה ישראל אחרי תור הארץ 40 יום ביום ח' באב; באותו לילה - בתשעה באב היה, בכו בני ישראל על 'גורלם') - הם שהנביטו במרוצת דברי הימים של עם ישראל את אובדן הריבונות הרוחנית והפיזית, והמיטו את אחד החורבנות הקשים ביותר על העם היהודי. צום תשעה באב מתחיל כבר בלילה הקודם לו; מבחינה זו הוא משתווה רק ליום הכיפורים, לעומת הצומות האחרים שמשתרעים רק על-פני שעות היום. [יהדות – הלכה למעשה]

<u>עם זאת, דבר של נחמה...</u>

מספרים על אדם שנכנס לחנות ספרים, לפני תשעה באב, לקנות ספרי קודש. הוא קנה ש"ס, רמב"ם ומשניות, ואף ספר קינות לתשעה באב (פיוטים שחיברו פייטנים בכל הדורות, ושאומרים אותן בבית הכנסת בליל תשעה באב כשהקהל יושב על הארץ, לאור נרות. בבוקר מאריכים בקינות, שיום זה מיוחד לכך, ו"מי שעובד בתשעה באב אינו רואה ברכה במעשה ידיו.") הכין המוכר את החשבון על כל הספרים שהלה קנה, ודווקא על הספר הזול ביותר – הקינות, עמד הלקוח על המיקח ולא הסכים לשלם את המחיר המבוקש. פנה המוכר בתמיהה ושאלו: על מחירי הספרים היקרים לא התווכחת, ודווקא על הספר הקטן הזה אתה מתווכח? ענה לו: "בוודאי, הש"ס והרמב"ם יהיו שימושיים אצלי שנים רבות, אך סדר הקינות אינו אלא לשנה זו בלבד, כי לשנה הבאה אי"ה יבוא המשיח, ושוב לא יהיה בקינות אלו כל שימוש...!"

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל